

12 Μαρτίου, 1992

[ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΑΜΥΝΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 810/90).

5 Στρατός της Δημοκρατίας — Οι περί Αξιωματικών του Στρατού της
Δημοκρατίας (Διορισμοί, Ιεραρχία, Προαγωγές και
Αφυπηρετήσεις) Κανονισμοί του 1990 (ΚΔΠ 90/90) — Από τον
Κανονισμό 32(2) προκύπτει ότι η κρίση αξιωματικού ως
προακτέου κατ' αρχαιότητα, όταν προβλέπεται και κρίση κατ'
εκλογήν, είναι δυσμενής και οι συνέπειές της επεκτεινόμενες σε
ολόκληρη τη σταδιοδρομία του αξιωματικού όπως συνάγεται και
από τον Κανονισμό 42(1) — Συνδρομή εννόμου συμφέροντος
αξιωματικού να προσβάλλει τέτοιες αποφάσεις.

10

Διοικητική Πράξη — Αναδρομικότητα — Ο γενικός κανόνας
αποκλεισμού της — Εξαιρέσεις και περιπτωσιολογία.

15

Με την προσφυγή ο αιτητής προσέβαλε την απόφαση του
Συμβουλίου Επανακρίσεων Αξιωματικών που επιβεβαίωσε,
κατόπιν ιεραρχικής προσφυγής, απόφαση του Συμβουλίου
Κρίσεων περί κρίσεώς του ως προακτέου κατ' αρχαιότητα, στη
θέση του Ταγματάρχη, και όχι κατ' εκλογήν. Καίρια ζητήματα προς
απόφαση ήταν το έννομο συμφέρον του αιτητή να προσβάλλει τη
συγκεκριμένη κρίση, και όχι τις ίδιες τις προαγωγές, αφενός και
αφετέρου το ερώτημα κατά πόσο συνέτρεξε αναδρομική εφαρμογή
των νέων περί αξιωματικών κανονισμών κατά το λογισμό της
βαθμολογίας της αξίας του αιτητή σε προηγούμενα έτη.

20

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

1. Η κρίση "προακτέος κατ' αρχαιότητα" στις περιπτώσεις όπου προβλέπεται και η κατ' εκλογήν, θεωρείται δυσμενής κρίση και αυτό προκύπτει από τον Κανονισμό 32(2) ο οποίος προνοεί, μεταξύ άλλων, ότι, Αξιωματικός που κρίθηκε από το Συμβούλιο Κρίσεων ως προακτέος κατ' αρχαιότητα, εφόσον προβλέπεται και κρίση προακτέος κατ' εκλογήν, δικαιούται να προσφύγει ιεραρχικά στο Συμβούλιο Επανακρίσεων. 5
10
- Η απόφαση του Συμβουλίου Κρίσεων για κατ' αρχαιότητα κρίση του αιτητή που επιβεβαιώθηκε από την απόφαση του Συμβουλίου Επανακρίσεων επί της ιεραρχικής προσφυγής του αιτητή, παρήγαγε γι' αυτόν έννομα αποτελέσματα, η ισχύς των οποίων δεν περιοριζόταν στην προαγωγή του από το βαθμό Λοχαγού στο βαθμό Ταγματάρχη, αλλά συνεχιζόταν ακολουθώντας ολόκληρη τη σταδιοδρομία του και τις μετέπειτα δυνατότητες ανέλιξης και προαγωγής του σε ανώτερους βαθμούς. Η κατ' αρχαιότητα κρίση του αιτητή είχε σαν αποτέλεσμα την κατάταξή του στον Πίνακα προακτέων κατ' αρχαιότητα και κατά συνέπεια, την ανάλογη σειρά του στην Επετηρίδα σύμφωνα με την επιφύλαξη του Κανονισμού 42(1). Ο αιτητής έχει έννομο συμφέρον το οποίο επηρεάστηκε δυσμενώς από την απόφαση του Συμβουλίου Επανακρίσεων επί της ιεραρχικής προσφυγής του. 15
20
25
2. Ο γενικός κανόνας του διοικητικού δικαίου είναι ότι οι διοικητικές πράξεις δεν μπορούν να έχουν αναδρομική ισχύ, εκτός αν αυτό προνοείται από το νόμο ή όπου η απόφαση λήφθηκε από τη διοίκηση είτε σε συμμόρφωση προς ακυρωτική απόφαση του Δικαστηρίου είτε κατά την επανεξέταση μιάς υπόθεσης σαν συνέπεια μιάς τέτοιας ακυρωτικής απόφασης, οπότε μπορεί να δοθεί αναδρομική ισχύ από την ημερομηνία της ακύρωσης της απόφασης αυτής. (Βλέπε *Papaioannou v. Republic* και τα Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας (1929-1959) στη σελ. 197). 30
35
40
3. Με βάση την ΚΔΠ 118/81 που αποτελούσε ισχύον δίκαιο κατά το έτος 1988, η βαθμολογία 8 αντανακλούσε κρίση

"Λίαν Καλός". Ο Νόμος 33/90 πουθενά δεν αναφέρει ρητά ούτε από αυτόν συνάγεται οποιαδήποτε πρόθεση του νομοθέτη για αναδρομική δύναμη είτε του Νόμου είτε των

5

κατ' εφαρμογή του Νόμου Κανονισμών.
Σαν συνέπεια των πιο πάνω η κρίση του αιτητή λανθασμένα βασίστηκε στους νέους Κανονισμούς οι οποίοι ορίζουν ότι η βαθμολογία 8 ισοδυναμεί με "Καλός". Οι καθ' ων η αίτηση ρύθμισαν το ζήτημα της βαθμολογίας και κρίσης του αιτητή με βάση Κανονισμούς που δεν ίσχυαν ακόμη κατά τον ουσιώδη χρόνο, δίνοντας με τον τρόπο αυτό αναδρομική ισχύ στην ΚΔΠ 90/90, χωρίς ειδική νομοθετική εξουσιοδότηση.

10

15

Κατά το 1988, ουσιώδη χρόνο κρίσης του αιτητή, ίσχυε ακόμη η ΚΔΠ 118/81, σύμφωνα με την οποία ο αιτητής είχε βαθμολογηθεί σαν "Λίαν Καλός".

20

Το μέρος της απόφασης των καθ' ων η αίτηση για κρίση του αιτητή σαν προακτέου κατ' αρχαιότητα που βασίστηκε στο ζήτημα της βαθμολογίας του, λήφθηκε κατά παράβαση της αρχής της μη αναδρομικότητας των διοικητικών πράξεων, σύμφωνα με την οποία η αρμοδιότητα του διοικητικού οργάνου θα πρέπει να ασκείται ενόψει της εκάστοτε παρούσας νομικής και πραγματικής κατάστασης.

25

Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

30

Papaioannou v. Republic (1987) 3 C.L.R. 474.

Προσφυγή.

35

Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Συμβουλίου Επανακρίσεων Αξιωματικών με την οποία απορρίφθηκε η ιεραρχική προσφυγή του αιτητή κατά της απόφασης του Συμβουλίου Κρίσεων Αξιωματικών με την οποία ο αιτητής κρίθηκε "ως προακτέος κατ' αρχαιότητα" και όχι

40

Λ. Παπαφιλίππου, για τον αιτητή.

Μ. Φλουρέντζος, Ανώτερος Δικηγόρος της
Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

5

Ο Δικαστής κ. Παπαδόπουλος ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση.

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ.: Με την παρούσα προσφυγή ο
αιτητής ζητά από το Δικαστήριο την πιο κάτω θεραπεία:

10

"Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η απόφαση του
Συμβουλίου Επανακρίσεων Αξιωματικών, που
εκτίθεται στη συνημμένη (ως Τεκμήριο 1)
γνωστοποίηση του Γ.Ε.Ε.Φ. ημερ. 16.8.1990 προς τον
αιτητή που την παρέλαβε την 21.8.90, δυνάμει της
οποίας απερρίφθη η ιεραρχική προσφυγή του αιτητή
ημερομ. 3.7.90 (που προσέβαλλε την απόφαση του
Συμβουλίου Κρίσεων Αξιωματικών που ανακοινώθηκε
στον αιτητή με την συνημμένη (ως Τεκμήριο 2)
επιστολή του 2ου καθ' ου η αίτηση προς τον αιτητή
ημερ. 22.6.90 - δυνάμει της οποίας το Συμβούλιο
Κρίσεων έκρινε τον αιτητή "ως προακτέο κατ'
αρχαιότητα" κρίσις που θεωρείται δυσμενής εις την
προκειμένην περίπτωση διότι προεβλέπετο και "κατ'
εκλογήν" τοιαύτη) είναι άκυρη και εστερημένη παντός
εννόμου αποτελέσματος".

15

20

25

Στις 1/9/95 ο αιτητής προήχθη στο βαθμό του Λοχαγού
στο Στρατό της Δημοκρατίας. (Παράρτημα "Α στην
ένσταση).

30

Κατά την τακτική ετήσια κρίση για το έτος 1990 το
Συμβούλιο Κρίσεων Αξιωματικών του Στρατού της
Δημοκρατίας το οποίο συνήλθε σε συνεδρίαση στις 9/6/90,
σύμφωνα με τους Κανονισμούς 36-40 των περί
Αξιωματικών του Στρατού της Δημοκρατίας (Διορισμοί,
Ιεραρχία, Προαγωγές και Αφυπηρητήσεις) Κανονισμών
του 1990 (ΚΔΠ 90/90), έκρινε τον αιτητή "προακτέο στο
βαθμό του Ταγματάρχη κατ' αρχαιότητα", παμψηφεί.
(Παράρτημα "Β").

35

40

Μετά την κρίση του από το Συμβούλιο Κρίσεων Αξιωματικών, ο αιτητής ενεγράφη στον Πίνακα των κριθέντων ως προακτέων κατ' αρχαιότητα Λοχαγών Όπλων του Στρατού Ξηράς, σύμφωνα με τον Κανονισμό 5 42. (Παράρτημα "Γ").

Ο πιο πάνω Πίνακας υποβλήθηκε στον Υπουργό Άμυνας για κύρωση, σύμφωνα με την παράγραφο (1) του Κανονισμού 42 και κυρώθηκε από αυτόν χωρίς 10 οποιαδήποτε μεταβολή.

Η κρίση του αιτητή ως προακτέου κατ' αρχαιότητα κοινοποιήθηκε σ' αυτόν με επιστολή ημερομηνίας 22/6/90 (Παράρτημα "Δ"). Οι λόγοι που δόθηκαν για την κρίση 15 αυτή ήταν ότι ο αιτητής είχε γενική βαθμολογία σε Εκθέσεις Ικανότητας του κατεχόμενου βαθμού κάτω από το πολύ καλός και επιπλέον ουσιαστικά δυσμενή στοιχεία σε βάρος του και κυρίως πειθαρχικές ποινές για σοβαρά πειθαρχικά παραπτώματα στα οποία υπέπεσε. 20

Εναντίον της κατ' αρχαιότητα κρίσης του από το Συμβούλιο Κρίσεων ο αιτητής υπέβαλε ιεραρχική προσφυγή προς το Συμβούλιο Επανακρίσεων με επιστολή του ημερομηνίας 3/7/90, σύμφωνα με τον Κανονισμό 25 (2). (Παράρτημα "Ε").

Το Συμβούλιο Επανακρίσεων Αξιωματικών, αφού εξέτασε την προσφυγή του αιτητή, αποφάσισε ομόφωνα 30 την απόρριψή της με την αιτιολογία ότι τα στοιχεία που υπήρχαν στον ατομικό του φάκελο δικαιολογούσαν τη διαβάθμιση της κρίσης του που είχε δώσει το Συμβούλιο Κρίσεων. Αντίγραφο της απόφασης αυτής κοινοποιήθηκε με επιστολή προς τον αιτητή ημερομηνίας 16/8/90. (Παράρτημα "Στ"). 35

Ο αιτητής δεν προάχθηκε στον επόμενο βαθμό του Ταγματάρχη, παρόλον ότι κρίθηκε προακτέος στο βαθμό του Ταγματάρχη κατ' αρχαιότητα (Παράρτημα "Β"), για το λόγο ότι οι υπάρχουσες κενές θέσεις στο βαθμό αυτό 40 είχαν συμπληρωθεί από ομοιόβαθμους του Λοχαγούς Όπλων του Στρατού Ξηράς που κρίθηκαν κατά τις ίδιες κρίσεις ως προακτέοι κατ' εκλογήν ή ως προακτέοι κατ'

αρχαιότητα, ήταν όμως αρχαιότεροι του αιτητή και προηγούνται στην αντίστοιχη Επετηρίδα.

Οι καθ' ων η αίτηση ήγειραν προδικαστική ένσταση πως η απόφαση του Συμβουλίου Επανακρίσεων την οποία ο αιτητής προσέβαλε δεν ήταν εκτελεστή διοικητική πράξη, αλλά μέρος μίας σύνθετης διοικητικής ενέργειας της οποίας η τελική εκτελεστή πράξη είχε συντελεστεί με τις προαγωγές των υποψηφίων στο βαθμό του Ταγματάρχη.

Η κρίση "προακτέος κατ' αρχαιότητα" στις περιπτώσεις όπου προβλέπεται και η κατ' εκλογήν, θεωρείται δυσμενής κρίση και αυτό προκύπτει από τον Κανονισμό 32(2) ο οποίος προνοεί, μεταξύ άλλων, ότι, Αξιωματικός που κριθήκε από το Συμβούλιο Κρίσεων ως προακτέος κατ' αρχαιότητα, εφόσον προβλέπεται και κρίση προακτέος κατ' εκλογήν, δικαιούται να προσφύγει ιεραρχικά στο Συμβούλιο Επανακρίσεων.

Η απόφαση του Συμβουλίου Κρίσεων για κατ' αρχαιότητα κρίση του αιτητή που επιβεβαιώθηκε από την απόφαση του Συμβουλίου Επανακρίσεων επί της ιεραρχικής προσφυγής του αιτητή, παρήγαγε γι' αυτόν έννομα αποτελέσματα, η ισχύς των οποίων δεν περιοριζόταν στην προαγωγή του από το βαθμό Λοχαγού στο βαθμό Ταγματάρχη, αλλά συνεχιζόταν ακολουθώντας ολόκληρη τη σταδιοδρομία του και τις μετέπειτα δυνατότητες ανέλιξης και προαγωγής του σε ανώτερους βαθμούς. Η κατ' αρχαιότητα κρίση του αιτητή είχε σαν αποτέλεσμα την κατάταξή του στον Πίνακα προακτέων κατ' αρχαιότητα και κατά συνέπεια, την ανάλογη σειρά του στην Επετηρίδα σύμφωνα με την επιφύλαξη του Κανονισμού 42(1), η οποία προνοεί τα ακόλουθα:

"Νοείται ότι συντάσσονται ξεχωριστοί πίνακες προακτέων κατ' εκλογήν, προακτέων κατ' αρχαιότητα και παραμενόντων στον ίδιο βαθμό, κατά βαθμό και κατά Κλάδο οι οποίοι και καθορίζουν τη νέα σειρά τους στην Επετηρίδα, εφόσον προαχθούν".

Ο αιτητής έχει έννομο συμφέρον το οποίο επηρεάστηκε δυσμενώς από την απόφαση του Συμβουλίου

Επανακρίσεων επί της ιεραρχικής προσφυγής του και η υπόθεση θα εξεταστεί στην ουσία της.

5 Οι λόγοι για τους οποίους ο αιτητής κρίθηκε προακτέος κατ' αρχαιότητα φαίνονται στην αιτιολογία της απόφασης του Συμβουλίου Κρίσεων, που κοινοποιήθηκε στον αιτητή με την επιστολή του Αρχηγού του Γ.Ε.Ε.Φ. ημερομηνίας 22/6/90, η οποία ανέφερε τα ακόλουθα:

10

"1. Σας γνωρίζουμε ότι κατά τις τακτικές κρίσεις έτους 1990, που έγιναν σύμφωνα με τις πρόνοιες του σχετικού, το Συμβούλιο Κρίσεων Αξιωματικών σας έκρινε:

15

ως προακτέο κατ' αρχαιότητα παμψηφεί.

20

2. Ο λόγος που τύχατε της πιο πάνω κρίσης είναι γιατί, έχετε γενική βαθμολογία σε Εκθέσεις Ικανότητας του κατεχόμενου βαθμού κάτω από το πολύ καλός και επί πλέον ουσιαστικά δυσμενή στοιχεία σε βάρος σας και κυρίως πειθαρχικές ποινές για σοβαρά πειθαρχικά παραπτώματα στα οποία υποπέσατε.

25

Συγκεκριμένα: Στις Εκθέσεις Ικανότητας από 1.1.88 έως 21.7.88 και από 22.7.88 έως 12.11.88 έχετε βαθμολογία στα προσόντα γενική ικανότητα για τον κατεχόμενο βαθμό και γενική ικανότητα για περαιτέρω εξέλιξη 8 και 8, αντίστοιχα.

30

Επίσης, σας έχουν επιβληθεί οι παρακάτω πειθαρχικές ποινές:

35

α. 5νθήμερη φυλάκιση στις 21.7.81 γιατί ενώ ήσαστε Αξκός 1ου Γραφείου του 291 ΤΠ σε έλεγχο από την ΟΑΣ/ΓΕΕΦ βρέθηκε ανασφάλιστος φορνιαμός.

40

β. 20ήμερη φυλάκιση την 1.8.88 γιατί εκμεταλλευόμενος την αδυναμία που είχε ο Δκτής σας για τον Ιππόδρομο και το εύκολο κέρδος, δημιουργήσατε τέτοια κατάσταση στη Μονάδα που είχε επίπτωση στη διασάλευση της πειθαρχίας, συμπόνοιας

και αδελφοσύνης των Αξ/κών.

γ. Σήμερη φυλάκιση, γιατί με τον τρόπο που
 ενηργήσετε δεν εκτελέσετε με ακρίβεια δοθείσες από
 τους προϊσταμένους σας διαταγές που αφορούσαν
 έλεγχο και καταμέτρηση υλικών.".

Είναι η εισήγηση του δικηγόρου του αιτητή ότι εφόσον
 οι καθ'ων η αίτηση επικαλέστηκαν τη βαθμολογία 8 του
 αιτητή για το 1988, έπρεπε να είχαν λάβει υπόψη ότι κατά
 το έτος αυτό ίσχυαν οι πρόνοιες της ΚΔΠ 118/81,
 σύμφωνα με τις οποίες η βαθμολογία 8 ισοδυναμούσε με
 "Λίαν Καλός" και ήταν κεκτημένο δικαίωμα του αιτητή η
 βαθμολογία του για το 1988 να θεωρείται σαν "Λίαν
 Καλός".

Ο δικηγόρος του αιτητή εισηγήθηκε περαιτέρω πως ο
 Κανονισμός 30(5) της ΚΔΠ 90/90, σύμφωνα με τον οποίο
 η βαθμολογία 8 ισοδυναμούσε με "Καλός", δεν είχε
 αναδρομική ισχύ και πουθενά δεν ανέφερε ρητή πρόθεση
 να επηρεάσει κεκτημένα δικαιώματα.

Αντικρούοντας τους πιο πάνω ισχυρισμούς ο
 δικηγόρος των καθ'ων η αίτηση υπέβαλε πως η αναφορά
 των νέων Κανονισμών και γενικότερα του Νόμου σε
 γεγονότα που είχαν συντελεστεί στο παρελθόν ή η
 αναγωγή των γεγονότων αυτών σε συγκεκριμένη
 προϋπόθεση δε συνιστά απαγορευμένη αναδρομικότητα, ο
 δε όρος "κεκτημένο δικαίωμα" έχει απλώς την έννοια που
 του παρέχεται από την εκάστοτε εν ισχύ νομοθεσία.

Ο γενικός κανόνας του διοικητικού δικαίου είναι ότι οι
 διοικητικές πράξεις δε μπορούν να έχουν αναδρομική
 ισχύ, εκτός αν αυτό προνοείται από το νόμο ή όπου η
 απόφαση λήφθηκε από τη διοίκηση είτε σε συμμόρφωση
 προς ακυρωτική απόφαση του Δικαστηρίου είτε κατά την
 επανεξέταση μιάς υπόθεσης σαν συνέπεια μιάς τέτοιας
 ακυρωτικής απόφασης, οπότε μπορεί να δοθεί
 αναδρομική ισχύ από την ημερομηνία της ακύρωσης της
 απόφασης αυτής. (Βλέπε *Papaioannou v. Republic* (1987)
 3 C.L.R. 474.)

Στα Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας (1929-1959) στη σελίδα 197, αναφέρονται τα εξής σχετικά με την κατά χρόνο ισχύ των διοικητικών πράξεων:

5

"Κατά κανόνα, αι διοικητικάί πράξεις ισχύουν από της εκδόσεώς των και δεν έχουν αναδρομικήν δύναμιν. Δεν εφαρμόζονται, συνεπώς, επί σχέσεων δημιουργηθεισών προ της εκδόσεώς των. Η αρχή αυτή ισχύει επί ατομικών και κανονιστικών πράξεων: 749 (33), 1375 (53) 452 (33), 1645 (55).

10

15

Και τα κατά νομοθετικήν εξουσιοδότησιν εκδιδόμενα Β. Διατάγματα δεν δύνανται να προσδώσουν εις εαυτά αναδρομικήν δύναμιν άνευ ειδικής εξουσιοδοτήσεως: 94 (31), 768 (48), 1654 (50), 1424 (52).

20

Η ως άνω αρχή της μη αναδρομικότητας των διοικητικών πράξεων δικαιολογείται εκ του ότι η αρμοδιότης του διοικητικού οργάνου δέον ν' ασκήται εν όψει της παρούσης εκάστοτε νομικής και πραγματικής καταστάσεως: 168 (43).

25

Ούτω δεν δύναται να δοθή αναδρομική ισχύς εις πράξιν προαγωγής υπαλλήλου: 1776 (53), 507, 743 (54) ή απολύσεως αυτού: 1814, 2432 (53, 263 (55), 1310 (56). Επίσης διοικητική πράξις, υποκειμένη εις έγκρισιν, δεν δύναται να παραγάγη τα έννομα αυτής αποτελέσματα προ της εκδόσεως της εγκριτικής, επ' όσον η τελευταία αυτή δεν δύναται, άνευ ρητής νομοθετικής εξουσιοδοτήσεως, ν' ανατρέξη εις τον προ της εκδόσεώς της χρόνον: 2094, 2097-9 (58).

30

35

Επί κανονιστικών διοικητικών πράξεων, δημοσιευτέων δια της Εφ.τ.Κυβ. η ισχύς των άρχεται από της δημοσιεύσεως και ουχί από της εκδόσεώς των: 1458 (53), ουδέ μετά δεκαήμερον από της δημοσιεύσεώς των, διότι το άρθρον 103 του Εισαγωγικού Νόμου του Αστικού Κώδικος αφορά εις τους νόμους και ουχί εις τα κανονιστικά διατάγματα: 390 (51). Εξ άλλου, ερμηνευτική εν κανονιστική πράξει διάταξις,

40

ερμηνεύουσα προγενεστέραν κανονιστικήν πράξιν, δεν δύναται να ισχύση αναδρομικώς, αφ' ης η ερμηνευομένη, αλλ' ισχύει μόνον δια το μέλλον, ως νέα διάταξις: 1075 (34).

5

Από της αρχής της μη αναδρομικότητος των διοικητικών πράξεων αναγνωρίζονται εν τη νομολογίη αι κάτωθι εξαιρέσεις:

α. Επί υπάρξεως ειδικής διατάξεως νόμου, οριζούσης ότι η διοικητική πράξις ανατρέχει ει. χρόνον προγενέστερον της εκδόσεώς της: 20 (45). Αλλ' εκ μόνου του γεγονότος, ότι ο νόμος έχει αναδρομικήν δύναμιν, δεν συνάγεται αναγκαίως και βούλησις του νομοθέτου, όπως και η κατ' εξουσιοδότησιν αυτού εκδιδόμενη διοικητική πράξις ενέχη ρύθμισιν αναδρομικήν: 1787 - 1789 (52).

10

15

β. Επί συμμορφώσεως της Διοικήσεως εις απόφασιν του Συμβουλίου της Επικρατείας προσδίδεται αναδρομική ισχύς εις τας δια την τοιαύτην συμμόρφωσιν εκδιδόμενας διοικητικές πράξεις, διότι τούτο αποτελεί αναγκαίαν συνέπειαν του δεδικασμένου, το οποίον παρακολουθεί τας ακυρωτικές αποφάσεις: 1170 (34), 476 (50), 501 (52), 1235 (59).

20

25

γ. Επί ακυρώσεως διοικητικής πράξεως υπό του Συμβουλίου της Επικρατείας δια λόγους τυπικούς, ως φεφ' ειπείν δι' έλλειψιν ή ανεπάρκειαν αιτιολογίας, ή δια κακήν σύνθεσιν συλλογικού οργάνου, τα αποτελέσματα της νέας εκδιδόμενης πράξεως, εφ' όσον αυτή έχει το αυτό προς την ακυρωθείσαν περιεχόμενον και εκδίδεται εντός ευλόγου από της πρώτης χρόνου και επί τη βάσει των αυτών πραγματικών περιστατικών και νομικών διατάξεων, δύναται ν' ανατρέχουν εις τον χρόνον της αρχικής πράξεως."

30

35

Ο λόγος για τον οποίο ο αιτητής κρίθηκε προακτέος κατ' αρχαιότητα ήταν, μεταξύ άλλων, το γεγονός ότι είχε γενική βαθμολογία σε Εκθέσεις Ικανότητας του κατεχόμενου βαθμού κάτω από το πολύ καλός και συγκεκριμένα, από τις 1/1/88 - 12/11/88 είχε βαθμολογία

40

στα προσόντα, γενική ικανότητα για τον κατεχόμενο βαθμό και γενική ικανότητα για περαιτέρω εξέλιξη 8.

5 Με βάση την ΚΔΠ 118/81 που αποτελούσε ισχύον δίκαιο κατά το έτος 1988, η βαθμολογία 8 αντανakλούσε κρίση "Λίαν Καλός".

10 Ο Νόμος 33/90 πουθενά δεν αναφέρει ρητά ούτε από αυτόν συνάγεται οποιαδήποτε πρόθεση του νομοθέτη για αναδρομική δύναμη είτε του Νόμου είτε των κατ' εφαρμογή του Νόμου Κανονισμών.

15 Σαν συνέπεια των πιο πάνω καταλήγω στο συμπέρασμα ότι η κρίση του αιτητή λανθασμένα βασίστηκε στους νέους Κανονισμούς οι οποίοι ορίζουν ότι η βαθμολογία 8 ισοδυναμεί με "Καλός", ότι οι καθ' ων η αίτηση ρύθμισαν το ζήτημα της βαθμολογίας και κρίσης του αιτητή με βάση Κανονισμούς που δεν ίσχυαν ακόμη κατά τον ουσιώδη χρόνο, δίνοντας με τον τρόπο αυτό
20 αναδρομική ισχύ στην ΚΔΠ 90/90, χωρίς ειδική νομοθετική εξουσιοδότηση.

25 Κατά το 1988, ουσιώδη χρόνο κρίσης του αιτητή, ίσχυε ακόμη η ΚΔΠ 118/81, σύμφωνα με την οποία ο αιτητής είχε βαθμολογηθεί σαν "Λίαν Καλός".

30 Το μέρος της απόφασης των καθ' ων η αίτηση για κρίση του αιτητή σαν προακτέου κατ' αρχαιότητα που βασίστηκε στο ζήτημα της βαθμολογίας του, λήφθηκε κατά παράβαση της αρχής της μη αναδρομικότητας των διοικητικών πράξεων, σύμφωνα με την οποία η αρμοδιότητα του διοικητικού οργάνου θα πρέπει να ασκείται ενόψει της εκάστοτε παρούσας νομικής και πραγματικής κατάστασης.
35

Συνεπώς το μέρος εκείνο της απόφασης για τους λόγους που ανέλυσα πιο πάνω, κηρύσσεται άκυρο.

40 Είναι άγνωστο βέβαια εάν η απόφαση των καθ' ων η αίτηση θα ήταν διαφορετική ακόμη και αν η βαθμολογία του αιτητή ήταν "Λίαν Καλός", για το λόγο ότι η κρίση του σαν προακτέου κατ' αρχαιότητα βασίστηκε και σε

Παπαδόπουλος, Δ. Γεωργιάδης ν. Δημοκρατίας κ.α. (1992)

άλλους λόγους, στην εξέταση των οποίων δεν προτίθεται να υπεισέλθω, ενόψει της πιο πάνω κατάληξης.

Η προσφυγή επιτυγχάνει και η επίδικη απόφαση ακυρώνεται.

5

Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται.